

תיבת פנדורה

פזית רבינא

וריאט הקומבינה על המים

דנקר, שלא דהה גם לאחר ימים ארוכים באורו החיזור של חדר החקירות. עד כמה שאפשר לשפוט מבחון, הבית נמצא בשימוש אינטנסיבי. מנתונים שנמסרו מהמועצה האזורית חוף הכרמל עולה כי הבית על החוף שיך לדני דנקר ודוד כרפיס, יום נדל"ן ידוע מאזור הצפון. "המבנה הוא חלק ממתחם כפר הנופש שנרכש בידי דנקר וכרפיס לפני שנים אחדות ומיועד לפינוי על פי תוכנית עתידית להרחבת קיבוץ נווהיים", נמסר מהמועצה. וזה אומר שבניגוד לאורח הישראלי המצוי הם יכולים ליהנות מהפריבילגיה לגור על החוף? "לא יודעת", ענתה דוברת המועצה. "תשאלו את קיבוץ נווהיים. הם המוכרים". וזאת בדיוק הבעיה. לא שבמועצה לא יודעים את התשובות הנכונות. הבעיה היא שעם כל תשובה צוות עשר שאלות נדל"ניות חדשות.

מצ'רצ'יל ורוטשילד - למשפחת דנקר

הבית על החוף אינו הבית היחיד של משפחת דנקר בעתלית. למשפחה יש נציגות נרחבת ביישוב, ותושבי המקום מציעים סיבוב לאתרים נבחרים, כמו הווילה באתר בריכות המלח ומפעל 'כרמל כימיקלים' של גיל דנקר השוכן בלב עתלית. זה לא הכול. גיל דנקר הוא גם קונסול הכבוד של נמיביה במרחב חיפה והצפון. הקונסוליה, המעניקה ויזות לנמיביה, שוכנת מאחורי דלתות מתכת כבדות בדרך היונה 8 בעתלית. אולם הדנקרים, מסתבר, הם לא רק מעצמה כלכלית אלא גם דיפלומטיים. ברחוב הסלע בעתלית שוכנת קונסוליה כבוד נוספת של משפחת דנקר, הפעם של חוף השנהב במחוז הצפון, בייצוגו של האח השלישי, אלון לבית דנקר.

לא תמיד זה היה כך. ההתחלה הייתה צנועה יחסית. ב-1957 רכשה משפחת דנקר את מפעל חברת המלח בעתלית מידי ממשלת ישראל. עם הרכישה קיבלה לידיה המשפחה יותר מחברה להפקת מלח. ההיסטוריה של חברת המלח, שנוסדה עוד ב-1922, היא חלק מתולדות הציונות בעת החדשה. החברה הוקמה בידי 'חברת התיישבות היהודים' על פי זיכיון שנתן הלורד ווינסטון צ'רצ'יל בעת כהונתו כשר המושבות, עברה מאוחר יותר לידי הברון רוטשילד, ובנו ג'יימס הוריש אותה למדינת ישראל.

זוהי היסטוריה מחייבת. ואכן, השנים הראשונות של חברת המלח בבעלות הדנקרים היו שנים של צמיחה והתרחבות טכנולוגית ותעשייתית. הזמן היטיב מאוד עם משפחת דנקר. בראשית שנות התשעים בא המפנה הגדול, שהפך אותם לאחת החברות הגדולות במשק. הנפקה בבורסה של תל-אביב הצמיחה לחברה כנפיים. מאותו שלב חתרו הדנקרים בשיטתיות לשינוי ייעוד הקרקע בבריכות המלח.

ב-1996, בעת כהונתו של אהוד אולמרט כשר התמ"ת, שהיה אחראי גם על מנהל מקרקעי ישראל, הצליחו הדנקרים להגיע עמו ל"הסדר עקרונות" שלפיו הקרקע תפונה מבריכות המלח וייעודה ישונה למגורים. עוד קודם לכן, שונה ייעוד הקרקע מחקלאות לתעשייה.

אלא שהעסקה המפולפלת עם מנהל מקרקעי ישראל הפכה למושא לביקורת מצד מבקר המדינה.

צילום: חיים צחי

חוף יפהפה סביב מפרץ בכחול-טורקוז. לא פלא שכרישי נדל"ן מסתערים עליו

התושבים יוצאים למבצע ניטור פרטי. דורית קניאגין, גרסת עתלית לארין ברקוביץ'

של אביגדור ב'מציצים' לא היה יותר ממחסן גרוטאות, הזולה של דני זה כבר סיפור אחר. הבית, איך לומר, בסגנון גברי משהו, תחום בגדר עץ כפרית. את קירות הבית מקשטות גולגולות בעלי חיים והחצר מאובזרת היטב ברצפת עץ, שולחן, נדנדה ומתקן מנגל הצופה אל המים. הדשא אמנם ראה ימים יפים יותר אך יש בו כל מה שצריך כדי להשיג את השיוף העמוק של

חוף ים רחב מכוסה חולות זהב רכים. מעבר השתרע במלוא הדרו מפרץ יפהפה בצבעי כחול טורקוז, ואת השקט שברו מדי פעם הדי ציוצים של עופות מים. "זה הבית", הצביע מישוהו על בית עץ גדול, מרחק שלושים שניות מקו המים. "הזולה של דני".

מאז הצריף של אביגדור, וגם זה היה לפני למעלה משלושים שנה, לא נראה דבר כזה. אולם אם הצריף

את קירות הזולה של דנקר מקשטות גולגולות בעלי חיים, והחצר מאובזרת בכל מה שצריך כדי להשיג שיוף עמוק, שלא דוהה גם לאחר ימים בחדר החקירות

"עשרה ימים לפני שדנקר נעצר", מספר חבר מועצת עתלית, "הוא הגיש תוכנית להקמת שכונת יוקרה באזור בריכות המלח. זו סכנה לטבע ולביטחון המדינה". שכנים אחרים מודאגים ממפגעי הריח והבריאות שגורם המפעל שלו. אווירה של חשדנות וערפל על חוף עתלית

פזית רבינא

א ד חלבי רבץ על עתלית ביום שלישי בבוקר. האוויר היה כבד, ואותות הלאות ניכרו על פני האנשים שבאו ויצאו מסניף הדואר הקטן. ריח פריחת האביב המאוחרת לווה במשב ריח חומצי מכיוון מפעל 'כרמל כימיקלים' הסמוך, וברדיו דיווחו שדני דנקר שוב הובא לחקירה במשרדי יאח"ה.

החדשות בסוף השבוע שעבר על מעצרו של דני דנקר הכו את היישוב המנומנם בתדהמה. דנקר חשוד כי בעת כהונתו כבעל השליטה בחברת 'תעשיות מלח לישראל' הוא שיחד את ראש מנהל מקרקעי ישראל דאז, יעקב אפרתי, במטרה לשנות את ייעוד הקרקעות של חברת המלח בעתלית כדי לקדם פרויקט נדל"ן, ששווי יגיע למאות מיליוני דולרים. המשטרה חושדת כעת כי הן אולמרט, בעת היותו שר התמ"ת, השר הממונה על המנהל, והן ראש מנהל מקרקעי ישראל דאז אפרתי, קיבלו שוחד באמצעות שלוחיו של דנקר בשווי מאות אלפי שקלים תמורת חתימתם.

שורת העבירות הארוכה שבהן חשוד דנקר כוללת הלבנת הון, מרמה והפרת אמונים, רישום כוזב במסמכי תאגיד, מתן שוחד וקשירת קשר לביצוע פשע. כל זאת, כאמור, במטרה לשנות את ייעוד הקרקע. לדברי השופט היימן, "החשדות לגבי דנקר קיימים ואף למעלה מכך".

"מדהים", אומר חבר מועצה המתגורר ביישוב. "עשרה ימים בלבד לפני מעצרו של דנקר הגישו חברת המלח ויזמים נוספים למועצת חוף הכרמל תוכנית להקמת שכונת יוקרה באזור בריכות המלח. גם אם לא מדובר בקרקעות המנהל שדנקר חשוד לגביהן אלא בקרקע פרטית, עדיין תלויה ועומדת השאלה של שינוי ייעוד הקרקע. מעבר לכך יש סכנה מוחשית לפגיעה בערכי טבע נדירים. זו בנייה שעל פניה מנוגדת לחוק החופים. יש גם עניין של שמירה על טווח ביטחון מבסיס השייטת".

הוא כאן? התעניינתי. פה הוא מבלה את מעצר בית?

"לא נראה לי", ענה חבר המועצה. "לדני יש בית בארסוף, בחוף השרון. שם הוא מתגורר. ככל הידוע לי, גרושתו מתגוררת כאן בוילה ענקית בשטח בריכות המלח. אבל לדני יש כאן בית על החוף". מעניין מאוד, אמרתי, בית על החוף. אפשר לראות? "אין בעיה. כולם יודעים איפה הבית של דני".

שלוש דקות אחר כך כבר היינו בשטח. האד שכיסה את שמי הבוקר הספיק בינתיים להתפוגג. מולנו נגלה